

**SPORDA PSİKO SOSYAL
ALANLAR / MOTOR DAVRANIŞ
PSYCHO SOCIAL AREAS /
MOTOR BEHAVIOR IN SPORTS**

PB19

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ İLE DİĞER BÖLÜMLERDE BULUNAN ÖĞRENCİLERİN DİNLEME BECERİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

¹Tuğba ONAT, ²Enes BECER, ¹Günay ÇERİT, ¹Mehmet TEKE

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Samsun

GİRİŞ: Dinleme iletişimin en temel alanlarından biridir. Empatik iletişimin gerçekleşmesinde dinleme en önemli unsurdur. Karşımızdaki kişiyi işitmek yeterli olmaz. Onun söylediklerini anlamak, düşünmek, etkin bir dinleyici olmak gerekir. Hiç kuşkusuz dinleme edinimini sağlıklı bir şekilde gerçekleştirmek kolay değildir. Günlük hayatımızın koşuşturması ve yorgunluğu içinde sürekli bir şeyleri dinlemek zorunda kalırız. Gerçek dinleme söylenenleri dikkatimizi tam vermemiz ve onları anlamamız anlamına gelir. Dinleyerek yakın çevremizdeki arkadaşlarımızı, aile üyelerini anlamamızı, neler hissettiklerini öğrenmemizi, onları ve ilişkilerimizi daha iyi değerlendirmemizi sağlayacaktır. Dinleyerek evimizde, mutlu ya da mutsuz insanların varlığını, işte daha iyi çalışmamızı sağlayabiliriz.

AMAÇ: Bireylerin içsel bir süreç olarak değerlendirilen dinleme becerisi konusundaki farkındalıklarını yansıtmaları, bu becerinin gelişmesine önemli katkılar sağlayacaktır. Bu çalışma Atatürk üniversitesinin farklı bölümlerinde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin spor ve farklı değişkenler üzerinde dinleme becerileri farkındalıklarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

METOT: Araştırmada öncelikli olarak Kuzgun ve Cihangir (2000) tarafından geliştirilen Dinleme Becerisi Ölçeği gözden geçirilmiş ve ölçeğin geçerlik, güvenilirlik çalışmaları yeniden yapılmıştır. Bireylerin başkalarını dinleme becerilerini belirlemeyi amaçlayan, 15 maddeden oluşan, 3'lü likert tipindeki ölçeğe, dinleme becerisine ilişkin literatür ışığında 5 madde daha eklenerek 20 maddelik bir deneme formu oluşturulmuştur. Ölçeğin ilk formunda yer alan evet-hayır-kararsız biçimindeki üçlü dereceleme ise, beceri düzeyini daha iyi ayırt edebilmek için "1=hiçbir zaman, 2=ara sıra, 3=bazen, 4=sık sık, 5=her zaman" biçimde 5'li likert'e çevrilmiştir. Oluşturulan 15 maddelik deneme formu Atatürk üniversite'nin çeşitli bölümlerinde öğrenim gören 300 öğrenciye uygulanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Spor ve dinleme her alanda birbiriyle ilişkili kavramlardır. Bu araştırmada, spor yapma durumları ve farklı değişkenler açısından üniversitede öğrenim gören öğrencilerin dinleme becerileriyle ilgili farklılıkları ortaya konulmuştur. Çalışma sonucunda; Kadın ve erkek üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür. Spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür. Yaşları belirtilen üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür. Bölümleri belirtilen üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olduğu, olumlu ve olumsuz alt ölçeklerine bakıldığında psikolojik danışmanlık ve rehberlik bölümünde okuyan öğrencilerin aldıkları puan ortalamalarının diğer bölümlerde okuyan öğrencilere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür. Sınıfları belirtilen üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olduğu, olumsuz alt ölçeğine bakıldığında 2. Sınıfta okuyan üniversite öğrencilerinin almış oldukları puan ortalamalarının diğer sınıf kademelerinde okuyan öğrencilere oranla yüksek olduğu belirtilmiştir. Aile yapısı belirtilen üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olduğu, olumlu alt ölçeğine bakıldığında geniş ve çekirdek aileye sahip üniversite bireylerinin almış oldukları puan ortalamalarının parçalanmış aileye oranla yüksek olduğu belirtilmiştir. Hangi tür spor yaptıkları belirtilen üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür. Spor yapma süreleri belirtilen üniversite öğrencilerinin dinleme becerileri alt ölçeklerinden aldıkları puan ortalamaları arasında P.0.05 düzeyinde anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür.

9 VE 10 SINIFLARDA SPOR YAPAN VE SPOR YAPMAYAN LİSE ÖĞRENCİLERİN DEPRESYON DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Eyüp ACAR, Şihmet YİĞİT

Milli Eğitim

Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ

9 Ve 10 Sınıflarda Spor Yapan Ve Spor Yapmayan Lise Öğrencilerin Depresyon Düzeylerinin İncelenmesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı; Gaziantep merkeze bağlı Liselerde spor yapan ve yapmayan ortaöğretim (9 ve 10.) sınıf öğrencilerinin depresyon durumlarını bazı değişkenler açısından incelemektir. Araştırmanın gurubunu;2014-2015eğitim öğretim yılında Gaziantep merkeze bağlı 67 ortaöğretim okulundan, 9 ve 10. sınıfta okuyan 194 kadın 398 erkek toplam 592 öğrenci oluşturmaktadır.

YÖNTEM: Araştırma Gaziantep merkeze bağlı Liselerde spor yapan ve yapmayan ortaöğretim (9 ve 10.) sınıf öğrencilerinin depresyon durumlarını bazı değişkenler açısından incelenmesidir. Maria Kovacs (1985) tarafından geliştirilen ve Türkçe ye uyarlaması Dr. Belma Öy (1991) tarafından yapılan “Çocuklar için Depresyon Ölçeği (ÇDÖ)” kullanılmıştır. Veriler, 2 aşamalı bir anket ile toplanmıştır 1.kısım sosyo-demografik özelliklerini belirleyen 4 soruluk anket formu 2.kısım tüm dünyada yaygın olarak kullanılan Çocuklar için Depresyon Ölçeği uygulanmıştır. Verilerin çözüm ve yorumlanmasında SPSS 18 istatistik paket programı kullanılmıştır. Veri analizi olarak ise iki gurup arasındaki farklılıkları tespit için t testi uygulanmıştır. İki den çok karşılaştırmalar için Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmanın sonucunda; Gaziantep merkeze bağlı Liselerde spor yapan ve yapmayan ortaöğretim (9 ve 10) sınıf öğrencilerinin depresyon durumlarına bazı değişkenler açısından baktığımızda: Spor yapan ve yapmayan öğrenciler, Cinsiyet değişkenine göre spor yapan ve yapmayanlar, Aylık gelirlerine göre spor yapan ve yapmayan, Yaş değişkenine göre spor yapan ve yapmayanlar arasında anlamlı ($p<0.05$) farklılık bulunmamıştır. Yapılan çalışmalarda ortaöğretim kademesinde spor yapan ve yapmayan öğrencilerinin depresyon durumlarına bazı değişkenler açısından baktığımızda yapılan çalışmalarda farklılıklar gözlenmiştir. Spor yapan ve yapmayan öğrenciler arasında yaş değişkenine göre en fazla farklılık gösterdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Spor, Eğitim

PB41

**BİREYSEL VE TAKIM SPORUYLA UĞRAŞAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN
SALDIRGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ**

Gül ÇAVUŞOĞLU, M. Yalçın TAŞMEKTEPLİGİL , Serkan YILMAZ , ¹Enes KELEŞ

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

Bireysel ve Takım Sporuyla Uğraşan Üniversite Öğrencilerinin Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Saldırganlık sosyal hayatın her kademesinde, sokakta, okulda, aile içinde artan bir oranda yaşanan önemli bir sorundur. Okullarda, özellikle de liselerde meydana gelen şiddet ve saldırganlık olaylarının diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de son yıllarda arttığı belirtilmektedir. Sporda saldırganlık bir boşalma vasıtasıdır. Kişi, toplumun normal şartlarda men ettiği saldırgan davranışları spor ile yok edebilir. İnsanlarda otoriteye başkaldırma, baskıya boyun eğmeme gibi isyanların yerine spor faaliyetlerinde bu hırs ve agresif davranışlarda bulunmakta, ceza vermekten zevk duymaktadır. Bu kişiler spor sayesinde zihin ve beden bakımından rakiplerini yenerek tatmine kavuşmaktadırlar. Bazıları da saldırganlık arzularının spor ile boşalmadığına, aksine spor ile bu arzularının daha da arttığını savunmaktadırlar. Bu çalışmanın amacı, bireysel ve takım sporu yapan üniversite öğrencilerinin saldırganlık düzeylerini incelemektir.

MATERYAL VE METOT: Çalışmaya 2016-2017 eğitim öğretim yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi'nde okuyan 100 erkek ve 100 kadın olmak üzere toplam 200 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Öğrencilerin demografik özelliklerini belirlemek için Kişisel Bilgi Formu ve saldırganlık düzeylerini belirlemek için Kiper (1984) tarafından geliştirilen "Saldırganlık Envanteri" kullanılmıştır. Ölçek 30 maddeden oluşan ve 'yıkıcı saldırganlık', 'atılğanlık' ve 'edilgen saldırganlık' alt boyutlarını içeren 7'li Likert tipidir. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 21 paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin normallik varsayımı Kolmogorov Smirnov testi ile belirlenmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalar Tek yönlü varyans analizi ve t testi, grup içi çoklu karşılaştırmalar ise Duncan testi ile analiz edilmiştir. Verilerin iç tutarlılık katsayıları Yıkıcı saldırganlık için 0,668, Atılğanlık için 0,887, Edilgen Saldırganlık için 0,721 ve toplamda 0,818 olarak bulunmuştur.

BULGULAR: Öğrencilerin saldırganlık düzeyleri cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılmış ve yalnızca toplam saldırganlık puanında anlamlı farklılık bulunmuştur. Yaşa göre saldırganlık puanlarının karşılaştırılmasında yıkıcı saldırganlık, edilgen saldırganlık ve toplam saldırganlık puanında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Yine sınıf ile atılğanlık alt boyutu arasında da anlamlı farklılık ($p<0,05$) olduğu ve bu farklılığın 2. ve 3. sınıflar ile 2. ve 4. sınıflar arasında bulunduğu tespit edilmiştir. Bireysel ve takım sporcularının saldırganlık düzeyleri arasında ise anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

SONUÇ: Çalışma sonunda kadın öğrencilerin, 22-25 yaş grubun ve 4. Sınıfların saldırganlık düzeyinin daha yüksek olduğu bulunmuştur. Yaş ile beraber saldırganlık düzeyinin yükseldiği söylenebilir. Öğrencilerdeki gelecek kaygısının saldırganlık üzerinde etkili olduğu düşünülmektedir. Ayrıca bireysel ve takım sporcularının saldırganlık düzeyleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Öğrencilerdeki saldırgan davranışlar ile baş edebilme becerisi kazandıracak çalışmalar yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Saldırganlık, Spor

ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ (SAMSUN İLİ ÖRNEĞİ)

¹Gül ÇAVUŞOĞLU, ¹M. Yalçın TAŞMEKTEPLİGİL, ²Samet Hasan ABACI, ¹Seda DUMAN,
¹Beyza ÇAYLIYAK

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ: Öğrenciler herhangi bir derse olduğu kadar beden eğitimi dersine ilişkin de olumlu veya olumsuz tutum geliştirebilirler. Öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının olumlu olması ders etkinliklerinin verimli işlenmesini sağlayıp dersin özel ve genel amaçlarına ulaşmasını kolaylaştırabilir veya öğrencilerin gelecekteki çeşitli fiziksel aktivitelere gönüllü katılımlarını sağlayabilir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını bazı değişkenlere göre incelemektir.

MATERYAL VE METOT: Çalışmaya 2016-2017 eğitim öğretim yılında Samsun ilindeki ortaöğretim okullarının lise 2, lise 3 ve lise 4. sınıflarından tesadüfi yöntemle seçilen 114 erkek ve 114 kadın olmak üzere toplam 228 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Öğrencilerin demografik durumlarını belirlemek için Kişisel Bilgi Formu, beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını belirlemek için Demirhan ve Altay (2001) tarafından 5'li likert tipi dereceleme ölçeğine göre geliştirilen "Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği" (BESTÖ) kullanılmıştır. 24 maddelik ölçeğin 12'si olumlu 12'si olumsuz maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin güvenilirliği 0,95 olarak bulunmuştur. Verilerin normallik varsayımı Kolmogorov Smirnov testi ile belirlenmiş olup, normal dağılım gözlemlenmiştir ($P>0,05$). İkili grup karşılaştırmalarında t testi, çoklu grup karşılaştırmalarında tek yönlü varyans analizinden yararlanılmış olup çoklu karşılaştırmalarda Duncan testi kullanılmıştır. Gruplar arası bağımlılığın belirlenmesinde Ki-kare testinden yararlanılmıştır. Veriler SPSS 21 paket programında değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumları cinsiyet, sınıf ve gelir durumuna göre karşılaştırılmış fakat toplam puan açısından anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($P>0,05$). Öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının madde karşılaştırmasında sınıf ve gelir durumu değişkenlerine göre bağımlılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). 'Beden eğitimi ve spor etkinliklerinin insanın sağlıklı gelişmesine katkı sağladığına inanma' ve 'Okul ders programlarının her yılında beden eğitimi ve spor dersi olmalıdır' ifadesine katılım sınıf düzeyi yükseldikçe artmaktadır. Ayrıca 'Beden eğitimi ve spor derslerinde hep korku hissine kapılma' ve 'Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılmayı başkalarına önermeme' ifadesine katılım gelir düzeyi yükseldikçe artış göstermektedir.

SONUÇ: Çalışmada ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora yönelik tutumlarının genel olarak olumlu düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca araştırmaya konu olan değişkenler (cinsiyet, sınıf ve gelir durumu) bakımından toplam tutum puanında anlamlı bir farklılık bulunamazken, öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının sınıf ve gelir değişkenlerine göre değişim gösterdiği belirlenmiştir. Araştırmada kullanılan "Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği" farklı illerdeki öğrenciler üzerinde de uygulanarak karşılaştırma yapılabilir. Ayrıca ölçek sadece beden eğitimi ve spora ilişkin değil, beden eğitiminde konu ya da üniteye ilişkin olarak öğrencilerin görüşleri alınıp, yorumlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Öğrenci, Tutum

PB157

OKULÖNCESİ ÇOCUKLARINDA BEDEN KİTLE İNDEKSİ VE MOTOR BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

¹Meryem GÜLAÇ, ²Arslan KALKAVAN

¹Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Rize

GİRİŞ: Okulöncesi dönemde Temel hareket modelleri olan koşu, atlama, sıçrama gibi beceriler çocukların eğitim ve öğrenme deneyimlerinin bir parçasıdır. Bu dönemde öğrenilen beceriler yaşam boyu kalıcı olacak ve yeni becerileri için temel oluşturacaktır. Buna karşın hareket ve deneme olanaklarının verilmemesi ya da kısıtlanması çocuklarda motor beceri performansını olumsuz etkilemektedir. Temel becerilerde ustalık kazanamayan çocuklar daha karmaşık becerileri öğrenmeye isteksiz ve çekingen davranmaktadır. (Kerkez, F.İ.,2012). Obezite ve fazla kilolu olmak sedanter yaşam biçimi ve fiziksel aktivitenin azlığı ile çok yakından ilgilidir (Şimşek ve ark.,2005). Çocukların televizyon izleme süreleri arttıkça aynı yaş ve cinsiyetteki akranlarından, BKİ seviyelerinin daha da arttığını, televizyon izleme süreleri azaltıldığında ise yine BKİ seviyelerinde azalma olduğu görülmüştür (Dietz,W. H. 2004). Televizyon izleme süresi hem hareketsizliği artırmakta hem de şekerli ve enerji değeri yüksek besinlerin reklamları ile çocukların yiyecek tercihlerini yönlendirmektedir (Zeybek Ç. ve ark.2002; Kiess W. Ve ark., 2001). Okula servis ile gitme, asansör kullanımı, uzaktan kumandalı cihazlar, sınavlar için uzun süreli çalışma saatleri, yeşil alanlardan yoksun apartman yaşamı, spor dersi yerine başka derslerle uğraşmak anlayışı, çocuklarda fiziksel aktivite azlığına bağlı obezite nedenleridir (Köksal ve ark., 2008). Araştırmalar motor gelişim ve obezite arasında negatif bir ilişki olduğunu göstermektedir (Morano ve ark., 2011).

AMAÇ : Yaşları 3-5 olan çocukların Beden Kitle İndeksleri ile Motor becerileri arasındaki ilişkiyi belirlemektir.

GEREÇ ve YÖNTEM 22 anaokulunda okuyan 1511 çocuktan ölçüm alınmıştır. Çalışmaya 3 yaşında 301 çocuk (147 kız,154 erkek), 4 yaşında 546 çocuk (254 kız,292 erkek) ve 5 yaşında 664 çocuk (307 kız,357 erkek) katılmıştır. Çalışmaya katılan çocukların beden kitle indeksine göre; 122 çocuk zayıf, 1006 çocuk normal kiloya sahip, 160 çocuk fazla kilolu ve 223 çocuk obez olarak sınıflandırılmıştır.Çocuklara BKİ Belirlemek için boy ve ağırlık ölçümü yapılmıştır. Motor becerilerini belirlemek için ise Test of Gross Motor Development -II testi uygulanmıştır. İstatistiksel test olarak öncelikle homojenlik testi uygulandı. Homojenlik testinden sonra, çocukların BKİ bağlı olarak temel motor gelişim düzeyleri arasında bir fark olup olmadığını belirlemek için $\alpha = 0.05$ anlamlılık düzeyinde One Way Anova testi uygulandı. BKİ arasındaki farkı belirlemede ikinci seviye testi olarak Tukey's (HSD) testi uygulandı.

SONUÇ: Test sonuçları, BKİ ile TGMD-II Lokomotor, TGMD-II Obje Kontrol ve TGMD-II toplam puanları arasındaki farkın anlamlı olduğunu gösterdi ($p < 0.05$). Beden kitle indeksine göre zayıf ve normal kiloya sahip çocukların fazla kilolu ve obez çocuklara göre temel motor becerileri daha yüksek bulunmuştur.

TARTIŞMA: One way anova testi sonuçlarına göre çocukların Beden Kitle İndeksine göre TGMD-II Lokomotor, TGMD-II Obje Kontrol ve TGMD-II Toplam puan farkı anlamlı bulundu. Nafiseh Khalaj (2010) Yüksek Lisans tezinde, farklı yaş gruplarındaki çocukların kaba motor becerilerine obezitenin etkisini araştırmışlardır. Yaptıkları çalışma sonucunda obezitenin çocukların kaba motor becerilerinin gelişiminde gecikmelere neden olduğu bulunmuştur. Yine Graf, C. (2004) yılında yayınlanan çalışmalarında 5-6 yaş çocuklarının motor gelişim sonuçlarına göre fazla kilolu ve obez çocuklarının normal kiloya sahip ve zayıf çocuklara göre daha kötü sonuç ortaya koydukları bulunmuştur. Castetbon, K. & Andreyeva,T. (2012) 4-6 yaşa aralığındaki anaokulu çocuklarına yaptıkları çalışmada obez çocukların düşük puan aldıkları becerilerin direk vücut ağırlığı ile ilişkisi olan beceriler olduğunu belirtmektedirler.

AKTİF SPOR YAPAN İŞİTME ENGELLİ SPORCULARIN KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

²Ayla KARAKULLUKÇU, ¹Ömer ÖZER, ¹Nurullah Emir EKİNCİ

¹Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya

²Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, aktif spor yapan lisanslı işitme engelli bireylerin sürekli kaygı düzeylerinin yaş cinsiyet ve spor yapma yılı gibi çeşitli değişkenlere göre incelenmesidir.

YÖNTEM: Çalışmanın gerçekleştirilmesi ve verilerin toplanması için iki bölümden oluşan bir veri toplama aracı kullanıldı. Bu aracın birinci kısmında bulunan sorular araştırmacılar tarafından ikinci kısmında ise Spielberger'in Sürekli-Durumluk Kaygı Envanterinin 20 sorudan oluşan Sürekli Kaygı kısmı kullanıldı. Bu çalışmaya gönüllü olarak 51 kadın ve 50 erkek sporcu katıldı. Bu bireylerin 63'ü (%62,4) doğuştan engelli 38'i (37,6) ise sonradan engelli olmuştur. Katılımcıların cinsiyet ve engel durumunun kaygı düzeyleri üzerindeki etkisini tespit etmek için Independent-Samples T-Test uygulandı.

SONUÇ: Elde edilen sonuçlara göre cinsiyet faktörünün kaygı düzeyi üzerinde manidar bir etkisi olduğu ($p<0,05$) engel durumunun kaygı düzeyi üzerindeki etkisinin ise manidar olmadığı ($p>0,05$) bulundu. Katılımcıların yaş ve spor yapma faktörleri ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için One-Way ANOVA testi uygulandı. Test sonuçlarına göre her iki faktör için de "0,05" anlamlılık düzeyinde manidar bir sonuç bulunmadı ($p>0,05$).

Anahtar Sözcükler: İşitme Engeli, Spor, Kaygı

PB255

GENÇ SPORCULARIN DOPİNGE YÖNELİMİNE ETKEN OLARAK DOPİNG HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ VE BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

¹Kürşat KARACABEY, ²Sultan SEYHAN, ¹Yavuz ÖNTÜRK, ²Ufuk APUR

¹Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce

²Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Düzce

Bu çalışmada, genç sporcuların dopinge yönelimine etken olabileceği öngörülen doping hakkındaki bilgi düzeyleri, tutumları ve düşüncelerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada sporcu eğitim merkezlerindeki genç sporcuların doping hakkında sahip oldukları bilgi düzeyleri, tutumları ve düşüncelerinin cinsiyet, yaş, sporcu eğitim merkezi ve branş değişkenleri açısından farklılaşıp farklılaşmadığı belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmanın örneklemi, Mersin, Konya, Erzurum ve Balıkesir illerinde faaliyet gösteren sporcu eğitim merkezlerinde atletizm ve güreş branşlarında spor yapan 14-17 yaşlarındaki 104 sporcu oluşturmaktadır. Verilerin toplanması aşamasında araştırmacı tarafından geliştirilen bilgi formu ve Şapçı (2010) tarafından geliştirilen “Doping Kullanımına Yönelik Tutum Ölçeği” kullanılmıştır.

Araştırmadaki değişkenlerin parametrik testlere uygunluğu, basıklık ve çarpıklık değerlerine göre, sürekli değişkenler ise karşılaştırmalı analiz hücrelerindeki sporcu sayılarının 50 den düşük olması sebebi ile Shapiro-Wilk testine göre değerlendirilmiştir. Demografik değişkenlerle doping bilgi düzeyleri arasındaki ilişki incelenirken verilerin yapısına uygun olarak parametrik olmayan istatistiksel yöntemlerden bağımsız örneklem arası Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılmıştır.

Araştırmanın sonuçlarına göre, SEM, cinsiyet, branş, ulusal madalya alma durumu ve doping testi durumu değişkenleri göz önüne alındığında doping bilgi düzeyleri, tutumlar ve değerler açısından anlamlı farklar bulunmuştur. Yaş, uluslar arası tecrübe ve uluslar arası madalya durumlarına göre doping bilgi düzeylerinde farklılıklar bulunamamıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda bazı öneriler geliştirilmiştir.

ERGEN SPORCULARIN KAYGI VE KENDİNE GÜVEN DÜZEYLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ: SPORCU EĞİTİM MERKEZLERİ ÖRNEĞİ

¹Kürşat KARACABEY, ²Ufuk APUR, ¹Yavuz ÖNTÜRK

¹Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce

²Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Düzce

Bu çalışmada, ergen sporcuların kaygı ve kendine güven düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada sporcu eğitim merkezlerindeki ergen sporcuların sahip oldukları kaygı ve kendine güven düzeylerinin cinsiyet, yaş, sporcu eğitim merkezi ve branş değişkenleri açısından farklılaşıp farklılaşmadığı belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmanın örneklemi, Bolu, Mersin ve Adana illerinde faaliyet gösteren sporcu eğitim merkezlerindeki atletizm, güreş ve jimnastik branşlarında spor yapan 119 ergen sporcu oluşturmaktadır.

Verilerin toplanması aşamasında, sporcu bilgi formu ve Durumluk Kaygı Envanteri (Competitive State Anxiety Inventory; C.S.A.I.-2) kullanılmıştır. Araştırmadaki değişkenlerin parametrik testlere uygunluğu, basıklık ve çarpıklık değerleri ile Shapiro-Wilk testine göre değerlendirilmiş, sürekli değişkenler ise hücrelerdeki sporcu sayılarının 50'den düşük olması sebebi ile Shapiro-Wilk testine göre değerlendirilmiştir. Demografik değişkenlerle kaygı düzeyleri ve öz-güven arasındaki ilişki incelenirken Kruskal-Wallis, kaygı düzeyleri ile kendine güven puanları arasındaki ilişki incelenirken ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) istatistiksel analiz yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre, yaş değişkeni göz önüne alındığında bilişsel kaygı düzeyleri açısından fark bulunmuştur.

Bilişsel kaygı, bedensel kaygı ve kendine güven değişkenleri arasında yapılan analizlerde ise anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Sporcuların bilişsel kaygı, bedensel kaygı ve kendine güven değişkenleri arasında yüksek düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda bazı öneriler geliştirilmiştir.

PB264

CİMNASTİK ANTRENÖRLERİNİN İŞ DOYUMU VE ÖRGÜTSEL BAĞLILIK DURUMLARININ İNCELENMESİ

¹Mehmet KÖSE, ²Ramiz ARABACI

¹Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Bursa

²Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi, Bursa

GİRİŞ: Sporcuların yetiştirilmesi ve eğitilmesi donanımlı antrenörler sayesinde olmaktadır. Bu nedenle antrenör faktörü son derece önemlidir. Cimnastik antrenörünün verimliliği bilgi, beceri, teknik, taktik gibi kişisel ve çevresel faktörlere bağlıdır. Günümüzde diğer spor dallarında olduğu gibi, cimnastik antrenörünün başarısında da iş doyumunu ve örgüte bağlılık faktörlerinin önemli olduğu son yıllarda yapılan bazı araştırmalarda vurgulanmıştır. Örgütlerine bağlı olan çalışanların, örgüt gelişimi için daha fazla çaba sarf edeceklerini ve dolayısıyla hem örgütün hem de çalışanın daha başarılı olacağı, ayrıca ortaya konan ürünün veya hizmetin kalitesinin olumlu yönde etkileneceği başka yazarlarca da desteklenmektedir. Cimnastik antrenörlerinin örgütsel bağlılığının yüksek olması bağlı bulunduğu kurumla ortak hedefleri paylaşması antrenmanlarda daha verimli öğrenme sürecinin oluşmasını sağlayabilir. İş doyumunu, işin bireye sağladıklarının algılanması ile oluşan hoşnutluk duygusudur. Cimnastik antrenörlerinin iş doyumunun yüksek olması öğrenme sürecinde öğrenci ve öğretmen arasında oluşan duygusal bağın artmasına ve öğrenme ortamının daha verimli olmasına yol açabilir.

AMAÇ: Bu araştırmanın temel amacı cimnastik antrenörlerinin örgütsel bağlılık ve iş doyumunu düzeylerini cinsiyet, yaş, görev süresi, medeni durum, eğitim düzeyi, şuan ki kurumda çalışma süresi, gelir düzeyi, ücret beklentisi, kıdem ve branş gibi değişkenler açısından incelemektir. İkinci amacı ise cimnastik antrenörlerinin örgütsel bağlılık ve iş doyumunu arasında bir ilişkinin olup olmadığı araştırmaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan anket yöntemi kullanıldı. Araştırmanın evreni Türkiye'deki cimnastik antrenörleridir. Örnekleme ise Türkiye Cimnastik Federasyonu 2017 yılı vizeli 2. ve üzeri kademe cimnastik antrenörleridir. Örneklem grubuna dahil olma kriteri 2016 yılında antrenörlük yapmış ve 2017 yılında faal olarak cimnastik antrenörlüğü yapanlardır. Araştırmaya 57 kadın ve 66 erkek toplam 123 cimnastik antrenörü gönüllü olarak katıldı. Örneklem grubuna Minnesota İş Doyumu ve Meyer, Allen tarafından geliştirilen Örgütsel Bağlılık ölçekleri uygulandı. Bu iki ölçek ile birlikte araştırmamızda belirlenen bağımsız değişkenleri (cinsiyet, yaş, görev süresi, medeni durum, eğitim düzeyi, şuan ki kurumda çalışma süresi, gelir düzeyi, ücret beklentisi, kıdem, vb.) toplamak için sorular hazırlandı (kişisel bilgi formu). Araştırma için Türkiye Cimnastik Federasyonu'ndan izin alındıktan sonra, federasyon bünyesinde vize alan antrenörler anket bilgi formlarının üzerindeki giriş bölümündeki yazı ile bilgilendirildi. Verilerin toplanması cimnastik antrenörleri ile yüz yüze görüşerek veya e-mail gönderilerek gerçekleştirildi. Araştırmamızda, bağımsız değişkenlere göre farklılıkları belirlemek için parametrik testlerden bağımsız grup t-testi ve One-way Anova testi kullanıldı. Cimnastik antrenörlerinin iş doyumunu ve örgütsel bağlılıkları arasındaki ilişkiyi belirlemek için de Pearson Korelasyon testi kullanıldı.

SONUÇ VE TARTIŞMA: Çalışmamızda cimnastik antrenörlerinin iş doyumunun (76.4±11.8 puan) orta düzeyin biraz üzerinde ve örgütsel bağlılık (59.8±10.7 puan) orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bu durumda da cimnastik antrenörlerinin iş doyumunu ve örgütsel bağlılıklarını arttırmaya yönelik çalışmaların yapılmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır. Cimnastik antrenörlerinin genel iş doyumunu ile örgütsel bağlılık durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif ilişki bulundu ($r = 0.421$, $p < 0.05$). İş doyumunu ve örgütsel bağlılık düzeyleri ile cinsiyet, yaş, görev süresi, medeni durum, eğitim düzeyi, şu anki kurumda çalışma süresi, gelir düzeyi, ücret beklentisi gibi değişkenler bakımından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p > 0.05$). Sonuç olarak; cimnastik antrenörlerinin iş doyumunu ile örgütsel bağlılığı artırılması gerektiği ve bu iki faktörün birbirini etkilediği söylenebilir.

ULUSLARARASI YARIŞMALARA KATILMIŞ BIATHLON SPORCULARININ MENTAL DAYANIKLILIKLARININ İNCELENMESİ

Kibar GENÇ, Fatih ÖZGÜL

Cumhuriyet Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Sivas

GİRİŞ ve AMAÇ: Mental dayanıklılığın sporcular ve antrenörler tarafından, mükemmel performansa ulaşmak için en önemli psikolojik özelliklerden biri olduğu kabul edilmektedir (Bull ve ark., 2005; Cox, 2012). Bu araştırmanın amacı, uluslararası düzeyde Biathlon branşında yarışmalara katılan sporcuların mental dayanıklılık düzeylerinin sosyo demografik değişkenlerine göre belirlenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırmaya basit rastgele yöntemiyle belirlenen 40 milli biathlon sporcusu gönüllü olarak dahil edilmiştir. Sporculara Sherad ve diğ.(2009) tarafından geliştirilen cronbach alpha değeri ise 0,72 olan Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeği yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulanmıştır. Çalışmamızdan elde edilen veriler Spss 22.0 versiyonuna yüklenerek verilerin değerlendirilmesinde parametrik test varsayımları yerine getirildiğinden (kolmogorof-simironov) bağımsız gruplarda 2 ortalama arasındaki farkın önemlilik testi ve varyans analizi (ANOVA) uygulanmış ve yanılma düzeyi .05 olarak alınmıştır.

SONUÇ: Elde edilen bulgulara göre, araştırmaya katılan sporcuların mental dayanıklılık toplam puanları cinsiyete göre karşılaştırılmış ve aralarındaki farklılık anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Sporcuların mezun oldukları okul türüne göre mental dayanıklılık toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Aynı şekilde sporcuların yaşlarına ve spor yaşlarına göre mental dayanıklılık toplam puanları karşılaştırılmış ve aralarında yine anlamlı farklılıklar bulunamamıştır ($p>0.05$). Literatür incelendiğinde, Connaughton ve ark (2008)'nin yaptığı çalışmada antrenman yaşı fazla sporcuların, deneyimsiz ya da antrenman yaşı az olan sporculara göre daha yüksek mental dayanıklılık puanları aldığı görülmüştür. Yine Nicholls ve ark.(2009) çalışmalarında mental dayanıklılığın meydan okuma ve hayat kontrolü alt boyutunda yüksek puanlar aldığı bulunmuştur. Sonuç olarak, erkek biathlon sporcuların kadın sporculara göre mental açıdan daha dayanıklı oldukları bu çalışmaya göre gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Biathlon, Milli Sporcu, Mental Dayanıklılık.

PB302

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AKILLI TELEFON BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

¹Özhan BAVLI, ²Haşim KATRA, ¹Bilgetekin Burak GÜNAR

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, BESYO

²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Ezine MYO

Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığının incelenmesidir. Çalışmaya Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi'nde öğrenim gören, yaş ortalaması 20,1±2,1 yıl olan 490 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır.

Çalışmadaki veriler araştırmacı tarafından oluşturulan "Demografik Bilgi Formu" ve Kwon ve arkadaşları (2013) tarafından geliştirilen, Noyan ve arkadaşları (2015) tarafından Türkçe 'ye uyarlanan "Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği-Kısa Formu" uygulanarak elde edilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Bulgular p<0,05 düzeyinde anlamlı kabul edilmiştir.

Çalışmanın sonucunda katılımcıların tamamının akıllı telefon kullandığı ve akıllı telefon kullanım sebebi olarak en çok (%51,9) "Sosyal ağlarda gezinme" olduğu belirlenmiştir. Akıllı telefon günlük kullanım süresi günlük en fazla (%36,3) 4-6 saat olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların toplam Akıllı telefon bağımlılık puanının ise 28±10,7 olduğu belirlenmiştir. Akıllı telefon bağımlılığının cinsiyete göre ve öğrencilerin okudukları bölümlere göre karşılaştırılmasına dair yapılan analizler sonucunda istatistiksel anlamda farklılık bulunmamıştır (p>0,05). Buna karşın akıllı telefon kullanım süresi ile bağımlılık puanı arasında istatistiksel anlamda fark bulunmuştur (p<0,05). Günlük 9 saat ve üzeri akıllı telefon kullanımının diğer günlük kullanım saatleri açısından istatistiksel anlamda daha yüksek bağımlılık puanına sebep olduğu bulunmuştur (32,8±10,7 p:0,01). Buna ek olarak günlük akıllı telefon kullanım süresi ile bağımlılık puanı arasında istatistiksel anlamda pozitif yönlü ilişki bulunmuştur (r:0,339 p:0,01). Sonuç olarak üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılık düzeyinin düşük olduğu, cinsiyetler ve öğrencilerin okudukları bölümlere göre de farklılaşmadığı bulunmuştur. Bununla birlikte günlük 9 saat ve üzeri akıllı telefon kullanımının en yüksek akıllı telefon bağımlılığı puanına sahip olduğu ve belirlenmiştir.

Bu veriler ışığında üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığı semptomunun görülmesini önlemek için, öğrencilerin günlük akıllı telefon kullanım sürelerinin azaltılmasına yönelik fiziksel ve sosyal etkinliklerin planlanması ve öğrencilerin bu etkinliklere katılımının teşvik edilmesi faydalı olabilir.

Anahtar kelimeler: Akıllı telefon, bağımlılık, üniversite, öğrenci.

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN SPORA KATILIMINI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN ARAŞTIRILMASI

¹Erol DOĞAN, ¹Hamza KÜÇÜK, ¹Musa ÇON, ²Cansel ARSLANOĞLU

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

²Sinop Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Sinop

GİRİŞ VE AMAÇ; Bu çalışmanın amacı okul sporlarına katılan lise öğrencilerinin spora katılımını etkileyen faktörlerin araştırılmasıdır.

GEREÇ VE YÖNTEM; Çalışmaya 179 erkek 146 kız olmak üzere toplam 325 öğrenci katılmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu Samsun ilindeki okul takımlarına katılan lise öğrencileri oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak “Spora Katılım Güdüsü Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek Gill, Gross ve Huddleston (1983) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Oyar, Aşçı, Çelebi ve Mülazımoğlu (2001) tarafından yapılmıştır. Ölçek 30 madde, 8 alt boyuttan (Beceri gelişimi, takım ruhu, eğlence, başarı/statü, fiziksel uygunluk, yarışma, hareket/aktif olma ve arkadaşlık) oluşmaktadır. Ölçek “çok önemli (1)”, “az önemli (2)” ve “hiç önemli değil (3)” şeklinde 3'lü Likert tipi bir yapıya sahiptir. Ölçekten elde edilen düşük değerler o maddenin daha önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Bu araştırma için yapılan güvenilirlik analizinde toplam iç tutarlılık 0,71 olarak tespit edilmiştir. Sonuç;Erkek ve kız öğrencilerin katılımını etkileyen faktörler incelendiğinde, “takım ruhu”, “yarışma”, “hareket/aktif olma” alt boyutlarında erkekler lehine, “arkadaşlık” alt boyutunda ise kızların lehine fark farklılık tespit edilmiştir (p<0,05).

TARTIŞMA; Takım ruhu alt boyutunda erkeklerin lehine farklılık olması erkeklerin akran ilişkileri ile ilişkili olabilir. Erkeklerin toplum içindeki sosyal statüden etkilenmeleri ile ilişkili olabilir. Yarışma boyutunda oluşan farklılık da benzer şekilde erkeklerin toplum içinde kızlara oranla daha fazla mücadele içinde olmaları ile ilişkili olabilir. Mücadele içerisinde olan erkeklerin kendilerini daha iyi ifade edeceği de söylenebilir. Aynı durum erkeklerin hareket yoluyla enerjilerini atmalarına da etki etmiş olabilir. Arkadaşlık alt boyutunda kızların erkeklerden daha yüksek puana sahip olmalarının nedeni olarak erkeklerin kızlara göre daha fazla akran ilişkisi kurması ve kızların da sportif etkinlikler yoluyla arkadaşlarıyla daha fazla vakit geçirme isteği olabilir.

SONUÇ; olarak erkek ve kızların spora katılımında sosyal ve çevresel faktörlerin etkili olduğu söylenebilir.

PB334

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİN DEPRESYON DÜZEYLERİNİN BECK DEPRESYON ÖLÇEĞİ İLE İNCELENMESİ: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

¹Egemen ERMİŞ, ²Necati Alp ERİLLİ, ³Aydan ERMİŞ

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Samsun

²İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi, Ekonometri Bölümü İstatistik Anabilim Dalı, Bursa

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Samsun

GİRİŞ: Ergenlikten yeni çıkan kişiler ilk yıllarında üniversiteye adım atmaktadırlar. Üniversiteye başlayan bu kişiler bazı sebeplerden dolayı ruhsal bunalımlara da adım atabilirler. Bu sebeplerden bazıları; okul yaşantısı, ekonomik durum, stres ve kaygı, iş olanağı yetersizlikleri, yerleştikleri bölümü benimseyememe, aileden ayrılmak öğrencilerin hayatlarında yer almaktadır. Yapılan çalışmalarda üniversite öğrenimi boyunca bu döneme özgü duygusal ve toplumsal özellikler nedeniyle uyum bozukluğu, depresyon ve diğer psikiyatrik bozuklukların görülme sıklığının yüksek olduğu belirtilmektedir.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, Ondokuz Mayıs Üniversitesinde öğrenim gören Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Sosyal Bilimler Fakültesi, Tıp Fakültesi öğrencilerinin depresyon düzeylerinin belirlenmesidir.

METOT: Araştırma grubu rastgele örneklem yoluyla belirtilen Ondokuz Mayıs Üniversitesindeki altı fakülteye Türkiye’de geçerliliği kabul edilmiş karamsarlık, başarısızlık duygusu, doyum almama, suçluluk duyguları, huzursuzluk, yorgunluk, iştah azalması, kararsızlık, uykusuzluk, sosyal çekilme gibi depresif belirtilere ilişkin 21 sorudan oluşan 4’lü likert Beck Depresyon Ölçeği uygulanmıştır. Veriler anket yöntemiyle toplanmıştır. Çalışmaya gönüllü toplam 545 öğrenci katılmış bunların 335’i erkek 210’u kadın öğrencidir. Anket sonuçları SPSS.21 paket programı ile derlenmiş ve analiz edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: 0-4 puan aralığında yapılan değerlendirmelere göre, genel ortalama 0,466 çıkmıştır. Öğrencilerin geneli, kendilerini depresyona yakın hissetmemekte oldukları görülmektedir. Çalışmanın sonucuna göre, cinsiyete göre duygusal sorulara verilen cevaplarda fark bulunmuştur. Bayanların olaylara, öğrencilik zamanlarından itibaren daha duygusal yaklaştıklarını söylenebilir. Bölümlere göre ise farklılıklar daha çok depresyon ile ilgili sorularda çıkmıştır. Bu ise öğrencilerin okudukları bölümlerdeki ortamlara göre ruh hallerine büründüklerini gösterdiği söylenebilir. Ayrıca sorulara yapılan korelasyon testlerine göre de verilen cevaplar ikili olarak anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Beck Depresyon, Korelasyon

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BENLİK SAYGISI VE BEDEN ALGISI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

¹Egemen ERMİŞ, ²Aydan ERMİŞ, ³Necati Alp ERİLLİ

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Samsun

³İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi, Ekonometri Bölümü, İstatistik Anabilim Dalı, Bursa

GİRİŞ: Benlik saygısı, benliğin duygusal boyutudur. Birey, kim olduğuyla ilgili belirli fikirlere sahip olmasının yanı sıra, kim olduğuyla ilgili belirli duygulara da sahiptir. Böylelikle benlik saygısı, bireyin kendi benliğini beğenme ve değerli bulma derecesi anlamına gelmektedir. Beden algısı ise bireyin kendisini kendi olmayanlardan ayırt etmeye başladığı birinci yaştan itibaren ortaya çıkar ve yaşam boyu sürekli gelişerek değişir. Beden algısının gelişmesi ve sürekli değişmesi bedensel gelişme dışında birçok durumdan etkilenmektedir. Bunlar arasında; cinsiyet, yaş, vücut yapısı ve ağırlık durumu, benlik gücü, dürtüler, güven duygusu, bedenine karşı duyarlılık ve verilen anlam, medya baskısı ve toplumun beden görünüşüne verdiği değer sayılabilir.

AMAÇ : Bu çalışmanın amacı, Ondokuz Mayıs Üniversitesinde öğrenim gören Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Sosyal Bilimler Fakültesi, Tıp Fakültesi öğrencilerinin benlik saygıları ile beden algıları arasında ilişki olup olmadığının belirlenmesidir.

METOT: Araştırma evrenini Ondokuz Mayıs Üniversitesindeki altı fakülte oluşturmaktadır. Türkiye’de geçerliliği kabul edilmiş çoktan seçmeli 12 alt kategoriden oluşan ölçekte 63 madde yer alan Rosenberg Benlik Algısı ve Secord ve Jourard tarafından geliştirilen Vücut Algı Ölçeği, kişilerin bedenlerindeki çeşitli kısımlardan ve çeşitli beden işlevlerinden ne kadar hoşnut olduklarını ölçmeyi amaçlayan ülkemizdeki geçerlilik çalışması Hovardaoğlu tarafından yapılmış olan 40 maddelik 5’li likert tipi ölçek kullanılmıştır. Çalışmaya toplam 545 öğrenci, 335’i erkek 210’u kadın öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Veriler anket yöntemiyle toplanmıştır. Anket sonuçları SPSS.21 paket programı ile derlenmiş ve sorular; Ki-Kare analizi, korelasyon analizi ve bağımsız t-testi yöntemleri ile analiz edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Analiz sonuçlarına göre Rosenberg Benlik algısı bakımından cinsiyet değişkenine göre hiçbir soruda fark bulunmazken, okunulan bölüm, yapılan spor türü ve haftalık spor saati değişkeni bakımından bazı sorularda fark bulunmuştur. Rosenberg anket sorularının kendi aralarında yapılan korelasyon test sonuçlarına göre ise 0,05 önem seviyesinden tüm sorular arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$).Beden saygısı sorularının analizinde ise cinsiyet ile bazı fiziksel görünüm özellikleri ile fiziksel güç kullanma soruları arasında fark bulunmuştur. Benzer şekilde bölüm ve spor yapma alışkanlıkları ile benden saygısı sorularının karşılaştırılmasında da bazı sorularda anlamlı fark olduğu görülmüştür.Bu çalışmada, Ondokuz Mayıs Üniversitesi öğrencilerine yapılan anket çalışması ile benden algısı ve benden saygısı kavramları incelenmiştir. Cinsiyete değişkenine göre fiziksel güç ile ilgili sorularda genel farklılıklar görülürken, Bölüm değişkeni açısından görülen farklılıkların, öğrencilerin spor yapmalarına ve spor türüne göre farklılık gösterdiği bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Beden Algısı, Benden Saygısı, Ki-kare Analizi, Rosenberg

PB345

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Kürşat SENGER

Kafkas Üniversitesi Sarıkamış Beden Eğitimi ve Spor YO, Kars

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Sosyal Görünüş Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

GİRİŞ: Sosyal ortamlarda ki farklı fiziksel görünüşler bireyin fiziksel görünüşü ile ilgili kendi kaygılarını ve bununla birlikte çevresindeki insanların da onu değerlendirmesi ile ilgili yaşanan kaygıları ortaya çıkarmıştır. Mülazımoğlu'na (2002) göre bu durum bireylerin dış görünüşünü olumlu ya da olumsuz olarak değerlendirmesine sebep olmaktadır. Sosyal kaygı denilince ilk akla gelen bireyin çevresinde komik duruma düşmesi, bireyin yanlış yönelmesi, bireyin çevresi tarafından dışlanma kaygısı ile insan ilişkilerinden uzak durması ve herhangi bir ortama girdiğinde üst düzey bir kaygı yaşaması düşünülmektedir (Bal ve Öner 2014). Bireyin sosyal hayatındaki olumsuzluklar günlük aktivitelerinde negatif yönde etkileyeceğinden dolayı beraberinde sosyal görünüş kaygısını, fiziksel görünüşle ilgili kendi kaygılarını ve çevresindeki bireylerin onu değerlendirmesiyle yaşanan kaygıları ifade etmektedir (Doğan, 2009).**AMAÇ**Bu çalışma ile Sarıkamış Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda okuyan öğrencilerin “sosyal görünüş kaygı” düzeylerinin incelenmesi ve bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

METOT:Çalışmaya Sarıkamış Beden eğitimi ve Spor Yüksekokulunda eğitim-öğretim gören 295 (%61,7) erkek 183 (%38,3) kadın öğrenci olmak üzere toplam 478 öğrenci katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen “Kişisel Bilgi Formu” ve Hart ve arkadaşları (2008) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Doğan (2010) tarafından yapılan “Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği (SGKÖ)” kullanılmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında analiz edilmiş olup SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Analizlerde bağımsız çift örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve güvenilirlik testleri yapılmıştır. **SONUÇ** Yapılan istatistiksel sonuçlara göre araştırma grubunu oluşturan öğrencilerin sosyal görünüş kaygı ölçeği toplam puan ortalamaları $34,14 \pm 13,97$ olarak tespit edilmiştir. Sosyal Görünüş Kaygı ölçeği ile cinsiyet, yaş ve okudukları bölüm arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklara ($p < 0.05$) rastlanırken, Sosyal Görünüş Kaygısı ile okudukları sınıf arasında anlamlı farklılığa ($p > 0.05$) rastlanılmamıştır. Sonuç olarak; beden eğitimi ve spor yüksekokulunda okuyan öğrencilerin sosyal görünüş kaygısı düzeyleri ilgili literatür incelendiğinde sosyal görünüş kaygılarının yüksek olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA: Sosyal Görünüş Kaygı düzeyi ile ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde; bizim bulgularımızla örtüşür nitelikte bir çalışmada Doğan'ın (2009) 781 kişi (532 kadın, 249 erkek) üzerinde yaptığı araştırmada, erkeklerin kadınlardan daha yüksek sosyal görünüş kaygısı taşıdıklarını bulmuştur. Fakat Yüceant'ın (2013) çalışmasında ise cinsiyet değişkeninde sosyal görünüş kaygısı düzeyleri açısından anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Işıkol ve Özge (2013) Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği puanlarının sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur. Bizim bulgularımız ile destekler nitelikte ki bu çalışma olduğu gibi Baltacı'nın (2010) yaptığı araştırmada 2. sınıf öğretmen adaylarının sosyal kaygı düzeylerinin 3. ve 4. sınıf öğrencilerinden daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Yaş değişkenine göre yapılan literatür incelemede ise Alemdağ'ın (2013) yaptığı çalışmada yaş değişkeni açısından anlamlı farklılık tespit edilmesi, mevcut çalışmanın sonucu ile benzerlik göstermektedir. Şahin (2012) ise yapmış olduğu çalışmada yaşa göre sosyal görünüş kaygısının anlamlı bir farklılık göstermediğini tespit etmiştir. Bizim bulgularımızı da destekler nitelikteki çalışmalardan Telli ve Ünal (2016) tarafından yapılmış olan araştırmada katılımcıların sosyal görünüş kaygısı ile program/bölüm arasında anlamlı farklılıklar olduğu ifade edilmiştir. Başka bir çalışmada ise; Yaşartürk ve arkadaşlarının (2014) öğrenciler üzerinde yaptıkları çalışmada, sosyal fiziki kaygı puanlarında bölüm değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulunmazken cinsiyet değişkenine ilişkin anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

SPOR OKULLARINDAKİ ADELÖSANLARIN SPORTİF FAALİYETLERE KATILIM VE SOSYAL UYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (KOCAELİ İLİ ÖRNEĞİ)

¹Arda ÖZTÜRK, ²Mürşit AKSOY, ²Bahar Odabaş ÖZGÜR, ²Turgay ÖZGÜR, ²Ozan YILMAZ

¹Harran Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Şanlıurfa

²Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli

Spor Okullarındaki Adelösanların Sportif Faaliyetlere Katılım Ve Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi
(Kocaeli İli Örneği)

GİRİŞ: Spor; bireyin dinamik sosyal çevrelere katılımını sağlayan bir etkinlik olması özelliğinden dolayı kişinin sosyalleşmesinde önemli bir role sahiptir. Modern toplumlarda sporun çoğunlukla kolektif bir etkinlik olduğu göz önünde bulundurulduğunda, spor ile ilgilenen bireyler değişik insan grupları ile sosyal ilişkiye girmektedir. Dolayısıyla spor, bireyin kendi dar dünyasından kurtularak başka ortamlarda, başka kişilerden, inançlardan, düşüncelerden insanlar ile diyalog içinde bulunmasını, onlardan etkilenmesini ve onları etkilemesini sağlamaktadır (Çaha, 2000).

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, Kocaeli'deki spor okullarında, 12-14 yaş grubu adelösanlarda 8 hafta, haftada 2 gün temel basketbol ve voleybol etkinliklerinin, Sportif Faaliyetlere Katılım ve Sosyal Uyum düzeylerine etkisini incelemektir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Araştırmada 8 haftalık temel etkinlikler ile birlikte Sportif Faaliyetlere Katılım ve Sosyal Uyum ölçeği kullanılmıştır. Araştırma grubunu Kocaeli'deki spor okullarına katılan 246 (125 kız, 121 erkek) adelösan oluşturmuştur. Araştırmada ön test- son test deney deseni kullanılmış, araştırmanın analizlerinde tanımlayıcı istatistik, tek yönlü varyans analizi, bağımsız örneklem t-testi ve eşleştirilmiş örneklem t-testi yapılmıştır.

SONUÇ: Araştırma sonucunda; adelösanlarda Sportif Faaliyetlere Katılım düzeylerinin ön test ve son test puanlarında yaş değişkeninde anlamlılık bulunmamışken, branş değişkeninin son test, cinsiyet değişkeninin ön test puanlarına göre anlamlı farklılık bulunmuştur. Ayrıca, basketbol ve voleybol branşına katılan adelösanların ön test-son test analizinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Yine adelösanlarda Sosyal Uyum düzeylerinin ön test ve son test puanlarında yaş, cinsiyet ve branş değişkeninde anlamlı farklılık bulunmamıştır. Ayrıca ön test- son test analizinde de anlamlı bir bulguya rastlanmamıştır.

TARTIŞMA: Araştırmada sportif faaliyetlere katılım ve sosyal uyum düzeyi puanlarında istatistiksel olarak anlamlılık bulunmamıştır. Sonuç olarak bu araştırmada gelişim dönemindeki adelösanların sportif faaliyetlere katılım ve sosyal uyum düzeyleri üzerine önemli bulgulara ulaşılmıştır. Bu bağlamda daha sonra yapılacak araştırmalarda daha uzun süreli etkinliklerin planlanması ve hem sportif faaliyetlere katılım hem de sosyal uyum düzeylerinin gelişimi bu doğrultuda incelenmesi önerilmektedir.

PB404

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİ SPORA KATILMAYA MOTİVE EDEN UNSURLAR VE CİNSİYETLER ARASI FARKLILIKLAR

Ümit Doğan ÜSTÜN, Adnan ERSOY

Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerini spora katılmaya motive eden unsurların cinsiyet bağlamında incelenmesidir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmaya Dumlupınar Üniversitesi Evliya Çelebi Yerleşkesinde yer alan çeşitli fakültelerde öğrenim hayatına devam eden ve tesadüfi örneklem yöntemi ile seçilen 196 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Spora Katılım Güdüsü Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin değerlendirilmesinde yüzde, frekans ve çapraz tablolama gibi tanımlayıcı istatistiksel yöntemlere ek olarak cinsiyetler arası farklılıkların tespit edilmesi için Bağımsız Örneklem t Testi kullanılmıştır.

SONUÇ: Tanımlayıcı istatistik sonuçlarına göre çalışmada yer alan öğrencileri spora yönlendiren en etkili neden “hareket/aktif olma” faktörü iken en uzak neden ise “arkadaş” faktörüdür. Bağımsız Örneklem t Testi sonucuna göre ise erkeklerin “takım üyeliği/ruhu” ve “yarışma” faktörlerinden elde ettikleri puanlar kadınlardan anlamlı şekilde fazladır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Motivasyon, Cinsiyet, Üniversite Öğrencisi

FARKLI SPOR DALLARIYLA İLGİLENEN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİ BU SPOR DALLARINA YÖNELTEN NEDENLER

Ümit Doğan ÜSTÜN

Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı farklı spor dallarıyla ilgilenen üniversite öğrencilerini bu spor dallarına yönelten motivasyonel unsurların karşılıklı olarak incelenmesidir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmaya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu' nda öğrenim hayatına devam eden ve tesadüfi örneklem yöntemi ile seçilen 280 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Spora Katılım Güdüsü Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemlere ek olarak Tek Yönlü Varyans Analizi testi kullanılmıştır.

BULGULAR VE SONUÇ: Tanımlayıcı istatistik sonuçlarına göre çalışmada yer alan öğrencileri ilgilendikleri spor dallarına yönlendiren en etkili neden "arkadaş" faktörü iken en uzak neden ise "beceri gelişimidir." Tek Yönlü Varyans Analizi sonuçlarına göre ise, katılımcıları ilgilendikleri spor dallarına yönelten motivasyonel unsurların anlamlı şekilde farklılaştığı görülmektedir. Sonuç olarak üniversite öğrencilerini spora yönlendiren nedenlerin incelenerek ortaya konulmasının, onların spor sayesinde daha aktif bir üniversite hayatı geçirmeleri bakımından önem arz ettiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: spor, güdü, üniversite öğrencileri

PB408

ELİT VETERAN BADMİNTON SPORCULARININ GÜDÜLENME DURUMLARININ CİNSİYET FAKTÖRÜNE GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ

¹Ahmet YAPAR, ²Erhan DEVRİLMEZ

¹Çanakkale 18 Mart Üniversitesi BESYO, Çanakkale

²Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi BESYO, Karaman

GİRİŞ: GÜdülenme çalışmaları spor psikolojisindeki temel araştırmalara biridir ve bireyin sportif faaliyete katılma, katılımı sürdürme ve bırakma nedenlerini açıklamaya yönelik bilgiler sunar. Spora katılım güdüsü içsel veya dışsal kaynaklı olabilmektedir. Kişinin bir başka kişi veya bir şey olmaksızın hür iradesi ile bir aktiviteye katılıyor ve herhangi bir uyarıcı olmaksızın etkinliği sürdürüyorsa o kişinin içsel olarak güdülenmiş olduğu varsayılır. İçsel güdülenmeden farklı olarak birey etkinliğe ödül gibi nedenlerden dolayı katılıyor ve bu dış kaynaklı düzenlemeler onun davranışlarını yönlendiriyor ise kişi Dışsal olarak güdülenmiş varsayılır. İçsel ve dışsal güdülenmeden farklı olarak ele alınan başka bir boyutta güdülenmeme olarak ele alını ve ne içsel nede dışsal olarak güdülenen bireyleri ifadeye kullanılır. Tüm güdülenme kaynakları bireyin yaşı, cinsiyeti gibi unsurlardan etkilenebilmektedir. Alan yazındaki araştırmalar daha çok genç yaş grubu sporcular ile yapılan çalışmalardan oluşmaktadır. Bu nedenle veteran sporcuların spora katılma güdülerinin belirlenmesi spora hem katılımın artmasını hem de devamlılığını sağlamada önemli bilgiler sunacaktır.

AMAÇ: Dünya veteran badminton şampiyonasına katılan sporcuların spora katılım güdülerinin cinsiyet bakımından incelenmesidir. METOT Katılımcılar 26 ülkeden 2013 yılında Ankara' da düzenlenen dünya veteran badminton şampiyonasına katılan 44'ü kadın (Ort. yaş= 45.27±6.65; deneyim= 33.23 ±5.39 yıl) ve 67'si erkek (Ort. yaş= 45.73±9.53; deneyim= 33.13 ±6.79 yıl) toplamda 111 kişiden oluşmaktadır. Katılımcıların spora katılma ve katılımı sürdürme güdülerini belirlemek için Pelletier, Fortier, Valierand, Tuson, Biere ve Blais (1995) tarafından geliştirilen " Sport Motivation Scale -SMS özgün hali uygulanmıştır. SMS toplamda 7 boyuttan ve 28 sorudan oluşmaktadır. Ölçekte; Bilmek, Başarmak ve Uyarıcı yaşamak boyutları içsel motivasyonu; Özdeşim, İçer atım, Dışsal Düzenleme dışsal motivasyon boyutlarını oluştururken GÜdülenmeme de diğer boyutu oluşturur. Katılımcıların spordaki güdülerinin cinsiyet ve başarı bakımında incelenmek için tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) kullanılmıştır.

SONUÇ VE TARTIŞMA: Katılımcıların ölçekte yer alan maddelere verdikleri puanların ortalama değerleri incelendiğinde İçsel motivasyon alt boyutlarına verilen puanların ortalamalarının (Bilmek = 5.32; Başarmak=5.34 ve Uyarıcı yaşamak= 5.55) Dışsal motivasyon altboyutlarına verilen puan ortalamalarının (Özdeşim =5.35; İçer atım=5.35 ve Dışsal düzenleme= 4.89) ve güdülenmeme boyutuna (4.89) verilen puanların ortalamalarından ortalamanın üzerinde puanlar olduğu gözlenmiştir. Tek yönlü varyans analizi bulgularına göre kadın ve erkek veteran badminton sporcularının dışsal güdülenme, içsel güdülenme ve güdülenmeme durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. (Bkz. Tablo 1)

Tablo 1 Tek yönlü varyans analizi bulguları			
	df	F	p
İG Bilmek	1,109	.052	.821
İG Başarmak	1,109	2.193	.142
İG Uyarıcı Yaşamak	1,109	.414	.521
DG Özdeşim	1,109	.043	.836
DG İçer Atım	1,109	1.278	.261
DG Dışsal Düzenleme	1,109	.369	.545
Güdülenmeme	1,109	.110	.740

12-14 YAŞ GURUBU KADIN BASKETBOLCULARDA BİYOMOTOR ÖZELLİKLERİN BELİRLENMESİ

Cengiz ŞEN, Cem Yoksuler YILMAZ, Zehra ERCAN

Çukurova Üniversitesi BESYO, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Basketbol her yaş gurubunda uygulanabilen fiziksel, teknik, taktik, psikososyal ve biyomotor özellikleri de yapısı içerisinde barındırır. Basketbolda başarı birçok faktöre bağlı olarak değişiklik gösterir. Sporcunun biyomotor özellikleri de başarıyı etkileyen faktörler arasında yer almaktadır. Biyomotor özellikler o branş için gerekli olan kuvvet, sürat, dayanıklılık, hareketlilik ve beceri koordinasyon gibi ana özelliklerin yanı sıra birleşik motor özellikleri de içerir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmaya Adana BOTAŞ spor kulübünde basketbol oynayan 12 kadın sporcu ailelerinin izni alınarak ve gönüllü olarak katılmışlardır. (Yaş ort: 13,33 yıl) Boy ölçümleri baş frontal düzlemde iken çıplak ayakla 0,01m hassasiyetli Nan marka boy ölçer ile alınmıştır. Kilo ölçümleri çıplak ayak ve şort ve tişört ile 1 kg hassasiyetindeki Angel marka elektronik baskül yardımı ile ölçülmüştür. 30 metre sürat testi fotosel kullanılarak kapalı salonda yapılmıştır. Dikey sıçrama ölçümleri Abalakov testi ile alınmıştır. Ters mekik testi 30 cm yüksekliğindeki lastiğe kafa teması olacak şekilde 30 saniye olarak uygulanmıştır. Esneklik ölçümleri otur ve eriş testi ile alınmıştır. Şinav ve mekik testleri ise 30 sn sürede yapılan adet bazında ölçülmüştür. Çalışmaya katılan sporculara 20 dakika ısınma açma germe egzersizleri uygulanmış ve her test 3 kez yapılarak 3 sonucun aritmetik ortalaması baz alınmıştır.

SONUÇ: Araştırmaya katılan 12 sporcunun 30 metre sürat testi ortalamaları $4.90 \pm .33$ saniye olarak bulunmuştur. 30 saniye mekik testi ortalamaları 38.08 ± 3.57 adet mekik olarak bulunurken 30 saniye şinav testi ortalaması 36.17 ± 4.01 adet olarak bulunmuştur. 30 saniye ters mekik ortalamaları 33.67 ± 5.28 adet olarak bulunurken dikey sıçrama ortalamaları 43.70 ± 5.39 cm ve esneklik ortalamaları da 9.87 ± 3.69 cm olarak bulunmuştur.

TARTIŞMA: Çalışmada 12-14 yaş arası kadın basketbolcuların bazı biyomotor özellikleri ölçülmüştür. Puberte dönemi olarak nitelendirilen bu süreç aynı zamanda bireyin büyüme ve gelişim dönemi olarak da anılır. Pekel 12 yaş atletler üzerine yaptığı bir çalışmada 30 saniye mekik ortalamasını kızlarda 14.9, erkeklerde ise 18.5 adet olarak bulmuştur². GSGM Sağlık İşleri Dairesi tarafından 12 yaş gurubu atletlerde yapılan çalışmada 30 saniye mekik testi ortalaması kadınlarda 24.88 adet olarak bulunurken, kadın cimnastikçilerde 31.0, judocu kadınlarda ise 25.25 adet olarak bulunmuştur. Araştırmamızın sonuçları da literatürdeki benzer çalışmaların sonuçları ile benzerlik göstermektedir.

PB455

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ VE EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL BENLİK ALGILARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Cem Yoksuler YILMAZ, Zeynep Filiz DİNÇ

Çukurova Üniversitesi BESYO, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Fiziksel benlik algısı; bireyin psikomotor boyutta kendisini algılaması ve değerlendirmesi olarak tanımlanır. Sonstroem ve Potts'a (1996) göre fiziksel benlik kavramı, atletik beceri, kuvvet gibi özelleştirilmiş kişilik özelliklerine ait algılardır. Fiziksel olarak kendini yeterli gören veya başkaları tarafından da o şekilde algılanan bireyin kendi vücudunu beğenmesi ve fiziksel olarak kendi kendine yeterli olabileceğini düşünmesinin yanı sıra, algılanan fiziksel yeterliliğin üst seviyede olması sonucunda öz saygı düzeyi gibi benliğin temel yapılarının da yüksek olması olağan bir durumdur. Bu araştırmanın amacı; Çukurova Üniversitesi Mühendislik Fakültesi ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin fiziksel benlik algılarının karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Mühendislik Fakültesi ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin fiziksel benlik algılarının karşılaştırıldığı bu çalışmaya Mühendislik Fakültesinden 50 üniversite öğrencisi ve Eğitim Fakültesinden 50 üniversite öğrencisi olmak üzere 100 üniversite öğrencisi katılmıştır. Betimleyici istatistik yöntemlerinin kullanıldığı çalışmada, demografik bilgilerin analizi için yüzde ve frekans değerleri hesaplanmıştır. Cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olup olmadığını değerlendirmek için bağımsız T Testi yapılmış, sınıflar açısından anlamlı bir farklılık olup olmadığına ise One Way ANOVA testi ile bakılmıştır. Gruplar arası farklılık olup olmadığına ise Tukey Post Hoc testi ile bakılmıştır.

SONUÇ: İstatistiksel sonuçlara göre; Çukurova Üniversitesi Mühendislik Fakültesi ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin fiziksel benlik algıları arasında anlamlı bir farklılık görülmediği belirlenmiştir.

TARTIŞMA: Literatürde daha önce yapılmış çalışmalarda da çalışmamızın sonuçlarına benzer sonuçlar elde edilmiştir. Üniversite öğrencilerinin bölümler arası farklılığa rağmen fiziksel benlik algıları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklara çok fazla rastlanmamakla beraber, cinsiyet açısından yapılan karşılaştırmaların bazılarında fiziksel benlik algısı olarak istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gözlemlenmiştir.

FEMİNİST TEORİLER VE SPOR

Pınar Yaprak KEMALOĞLU

Gazi University Faculty Of Sport Sciences, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Türkiye’de feminist teorilerin spor ile ilgili yaklaşımları, hem toplumda hem de akademik alanda yeterince tartışılmayan, dolayısıyla sıklıkla yanlış anlaşılın konular arasında olmuştur. Böyle bir durumda, feminist teorilerin belirli konulara ilişkin yaklaşımlarını yorumlamak oldukça zor olabilmektedir. Bu bağlamda, bu çalışmada, spora ilişkin feminist yaklaşımlar, -Liberal, Marksist, Sosyalist, Kültürel ve Radikal Feminizm olmak üzere- beş farklı kategoride ele alınacaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışma, kadın çalışmaları ve spor sosyolojisi gibi farklı alanlardaki kaynaklardan derlenmiş verileri harmanlayarak, feminist teorilerin Liberal, Kültürel, Marksist, Sosyalist ve Radikal yaklaşımlarını spora ilişkili olarak açıklamayı amaçlamaktadır.

SONUÇ VE TARTIŞMA: Feminist teoriler, spor deneyimlerinde hayat bulan yanılırlı eril kültürel oluşumların ataerkil ideolojiyi beslemesiyle ilgili olarak ekonomik kaynakların ve gücün adaletsiz dağılımını ve bu biçimde yapılanan düzeni eleştirir. Aynı zamanda kadının kültürel, ekonomik, vb. ideolojik ikincilliğini ortadan kaldırmak üzere mücadele ve çözüm için fikir üretir. Feminist teorilerin yaklaşımlarının daha iyi anlaşılabilmesi için spordaki cinsiyetçi uygulamaların ve bu uygulamalardan kaynaklanan spordaki kadın hareketinin gelişim sürecinin verilerinin (zaman, mekân, vs. göz önünde bulundurularak) incelenmesi önem arz etmektedir. Feminist teorik yaklaşımlar ve düşüncelerin ortaya çıkışı ve yorumlanışları içinde üretildikleri toplumun koşullarından bağımsız ele alınamaz. Feminist yaklaşımların çözüm önerileri kendi içlerinde bile çeşitlilik arz etmekte, buna rağmen yaklaşımlar bazı ortak fikirlerde birleşebilmektedirler. Örneğin, bütün yaklaşımlar kadın sporlarının, ilerlemenin durdurulması sorunuyla mücadele etmesi gerektiğinde hemfikirdir.

PB483

BASKETBOL SPORU İLE UĞRAŞAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SPORCU KİMLİĞİ VE SÜREKLİ SPORTİF KENDİNE GÜVEN DURUMLARININ TESPİT EDİLMESİ

Kürşat SENGER

Kafkas Üniversitesi, Sarıkamış Beden Eğitimi ve Spor YO, Kars

Basketbol Sporu İle Uğraşan Üniversite Öğrencilerinin Sporcu Kimliği ve Sürekli Sportif Kendine Güven Durumlarının Tespit Edilmesi GİRİŞ Bireylerin, genellikle de çocuk ve gençlerin bedensel ve ruhsal yapılarının geliştirilmesinde en önemli eğitim aracının beden eğitimi ve spor faaliyetleri olduğu bilinmektedir (Yetim, 2015). Yapılan çeşitli çalışmalarda bireyin spora katılımı sonucunda fiziksel ve fizyolojik gelişmelerinin yanı sıra psikolojik ve çevresel özellikleri üzerinde de yararlı etkileri olduğu ortaya çıkmıştır (Salar vd. 2012). Takım sporlarında performansı arttıran önemli etkenlerin başında takım içerisinde bulunan sporcuların performanslarının birleşimiyle ortaya çıkar. Bireylerde bulunan öz güvenin ortaya çıkarılmasında ki önemli unsurun kendilerine olan yüksek derecedeki başarı beklentisi ve beraberinde kendine güveni olan sporcularında potansiyellerini ortaya çıkararak fiziksel, zihinsel becerilerine sahip oldukları inancıdır (Yıldırım.2013). AMAÇ Bu çalışma ile basketbol sporu ile uğraşan üniversite öğrencilerinin sporcu kimliği ve sürekli sportif kendine güven durumlarının tespit edilmesi ve sosyo-demografik değişkenler ile ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

METOT: Çalışma 2016-2017 sezonunda, Üniversiteler Spor Federasyonu tarafından düzenlenen Üniversiteler arası basketbol 2.lig müsabakalarına katılan basketbolcular üzerinde yapılmıştır. Araştırmaya 99 erkek, 101 kadın sporcu üzere 200 sporcu katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen “Kişisel Bilgi Formu” ve Brewer vd., (2001) tarafından geliştirilmiş ve daha önce Çetinkaya (2015) tarafından Türkçe uyarlaması yapılmış ancak araştırmacı tarafından yeniden geçerlik çalışması yapılan “Sporcu Kimliği Ölçeği (SKÖ)” ve Vealey (1986) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Yıldırım (2013) tarafından yapılan “Sürekli Sportif Kendine Güven Ölçeği (SSKGÖ)” kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Analizlerde demografik değişkenlerde frekans analiz, bağımsız çift örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), güvenilirlik testleri, faktör ve korelasyon analizleri yapılmıştır. SONUÇ ve

TARTIŞMA: Yapılan faktör analizinde sporcu kimliğini ölçmeye yönelik 10 madde analiz edilmiş, yapılan faktör analizinde “Sporu Benimseme” ve “Sporu Önemseme” olmak üzere iki alt boyut ortaya çıkmıştır. 3 no’lu soru iki faktör arasında binişiklik sorunu yaşadığından faktör analizinden çıkarılmıştır. Daha sonra 9 madde ile tekrar faktör analizi yapılmış olup faktör analizi sonucunda iki alt boyut ortaya çıkmıştır. İstatistiksel analizler sonucunda; Sporcu Önemseme Alt Boyutu ile cinsiyet, anne baba durumu, ailedeki sporcu geçmişi arasında ve Sürekli Sportif Kendine Güven Ölçeği ile yaş, lisanslı sporcu olmak ve sporcu olma yaşı arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Bazı çalışmalar sporcu kimliği ve cinsiyet arasında erkek sporcuların lehine anlamlı bulgular göstermişken, (Brewer vd., 1993; VanRaalte ve Cook, 1991; Weichman ve Williams, 1997) bazı araştırmalarda bu iki değişken arasında herhangi bir ilişki bildirmemişlerdir (Elasky 2006, Good, Brewer, Petitpas, Van Raalte ve Mahar, 1993; Lantz ve Schroeder, 1999; Murphy, Petitpas ve Brewer, 1996). Sürekli Sportif Kendine Güven ile cinsiyet arasındaki ilişkinin belirlenmesine yönelik yapılan çalışmalarda ise; Çetinkaya (2015) sürekli sportif kendine güven ile cinsiyet değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit etmiştir. Yaş değişkeni açısından ise; Vurgun (2010) yapmış olduğu çalışmada artan yaş ile birlikte sportif güvenin de istatistiksel açıdan anlamlı bir artış gösterdiğini belirtmiştir. Karagün (2014) ise spor güveni ile ilgili yaptığı çalışmada yaş değişkeni açısından bir ilişkiye rastlamamıştır. Araştırma bulgularına göre Sporcu Benimseme Faktörü ile Sporcu Önemseme Faktörü arasında bir ilişkinin olduğu, yönü ve ilişkinin derecesine göre; 0,498 ile orta düzeyde ve pozitif yönlü ilişki olduğu tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Basketbol, Sporcu Kimliği, Sürekli Sportif Kendine Güven

TAEKWANDO VE MUAY-THAI SPORCUSU ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ATILGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Tebessüm AYYILDIZ, Beyza Merve AKGÜL, Suat KARAKÜÇÜK

Gazi Üniversitesi, Ankara

Taekwando ve Muay-Thai Sporcusu Üniversite Öğrencilerinin Atılganlık Düzeylerinin İncelenmesi

GİRİŞ: Atılganlık bireyin içinde bulunduğu bir durumla ilgili olarak, nasıl davranacağını seçebilme yeteneğidir (Alberti ve Emmons, 1970). Atılgan kişiler pozitif veya negatif duygu ve düşüncelerini kolay, kesin ve anlaşılır biçimde ifade edem kimselerdir. Voltan (1980) atılganlığı; girişken ve kendini ortaya koyan şeklinde tanımlamıştır. Uzak doğu kökenli savunma sporu olan Taekwando ve Muay-thai branşlarıyla uğraşan sporcuların branşları göz önüne alındığında, genellikle atılganlık düzeyleriyle doğru orantılı bir tablo ortaya sergiledikleri veya sergileyecekleri düşünülmektedir. Araştırmamız bu varsayımın, belirli değişkenlere göre hangi düzeyde doğrulandığını incelemeyi amaçlamaktadır.

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı Taekwando ve Muay-Thai branşlarında aktif olarak spor yapan üniversite öğrencilerinin atılganlık düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklem grubu 23 farklı üniversitede farklı bölümlerde okuyan 203 muay thai ve taekwando sporuyla uğraşan katılımcıdan oluşmuştur. Veri toplama aracı olarak; kişiler arası ilişkilerde atılganlığın ölçülmesi amacıyla "Rathus Atılganlık Envanteri" Rathus Assertiveness Schedüle (Rathus, 1973) kullanılmıştır. Voltan (1980) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ölçek tek boyuttan oluşmaktadır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA, Tukey (HSD) testi kullanılmıştır.

Sonuç: Araştırmanın örneklem grubunu oluşturan katılımcıların %53,7'si erkek, %46,3'ü kadın katılımcılardan oluşmaktadır. Atılganlık düzeyi genel ortalama puanı 92,48 olarak belirlenmiştir. Araştırma bulgularına göre muaythai ve taekwando sporcusu olan üniversite öğrencilerinin orta derecede atılganlık düzeyi sergiledikleri ve cinsiyet, algılanan gelir, en uzun süre yaşanan yer, verimli boş zamana sahip olmaya yönelik değişkenlere göre anlamlı farklılık gözlenmemiştir. Bu araştırma için Cronbach's Alpha değeri .73 olarak bulunmuştur. Sonuç olarak taekwando ve muay thai branşlarında spor yapan üniversite öğrencilerinin atılgan kişilik özelliği ortaya koydukları söylenebilir.

TARTIŞMA: Arı'nın (1989), Selçuk Üniversitesi eğitim fakültesi kız öğrencileriyle erkek öğrencilerin atılganlık düzeylerini karşılaştırdığı çalışmasında, erkek öğrencilerin atılganlık puan ortalamalarının kız öğrencilerden önemli düzeyde yüksek olduğunu sonucuna varmıştır. Bir diğer çalışmada Aydın (1991), üniversite öğrencisi kızlar ve erkeklerin atılganlık düzeyleri arasında fark bulamamıştır. İnceoğlu ve Ayatar (1987) araştırma sonucumuza paralel olarak İstanbul'daki üniversite ve lise öğrencisi kızlar ve erkeklerin atılganlık düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulamamışlardır. Literatürde cinsiyetin atılganlığa etkisine yönelik yapılmış birçok araştırmaya rastlanmaktadır (Furnham, 1979; 1987; Tezcan, 1973; Yörükoğlu, 1989). Kurtipek ve arkadaşlarının (2015) yılında yaptığı spor eğitimi alan yüksek öğrenim öğrencilerinin atılganlık düzeylerinin incelenmesine yönelik çalışmada yaş, gelir düzeyi ve bölüm değişkenlerine göre atılganlık puanlarının farklılık gösterdiği belirlenmişken; cinsiyet ve spor dalı değişkenlerine göre birbirine yakın puanlar elde edilmiştir. 14-16 yaş grubu kızlarda hentbol çalışmalarının sosyal yetkinlik beklentisi ve atılganlık üzerine etkisinin incelendiği bir diğer çalışmada, 9 ay boyunca uygulanan branşa özgü temel hentbol çalışmalarının, 14-16 yaş grubu kızların sosyal yetkinlik beklentisi ve atılganlık düzeylerini artırmada olumlu etken olduğu tespit edilmiştir (Öztürk, Efe ve Koparan, 2007). Literatürde ayrıca farklı kavramlarla atılganlığın ilişkisinin incelendiği araştırmalara da rastlanmaktadır (Arıcı, 2005; Bayraktutan, 2006; Demiray, 2015; Gacar, 2011; Gençoğlu,2010; Kaya, 2000; Tan, 2006; Onur, 2006; Özver,2010; Uğürol, 2010; Uşaklı, 2006; Yıldız, 2006).

PB551

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN LİDERLİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

¹Gürsel AVŞAR, ²Cemali ÇANKAYA, ³Ramiz ARABACI

¹Uludağ Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Bursa

²Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bursa

³Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Bursa

GİRİŞ: Bilginin sürekli yenilediği bir toplum içerisinde insanların değişime ayak uydurabilmek için yönetme ve yönetilmeye ihtiyaç duyması “yönetim” kavramı ile birlikte “liderlik” kavramının yaşamımızın bir parçası haline gelmesini zorunlu kılmıştır. Yönetim, bir kurumun amaç, değer ve hedeflerini saptama ve bunları gerçekleştirme; liderlik ise bir yön belirleme, çalışanların o yönde ilerlemelerini motive etme sürecidir. Önemli bir hareket potansiyeli oluşturan sporda da meydana çıkan yeni yönelişler ve anlayışlar, spor lideri talebini arttırmaktadır. Bunda insanların sportif ilgilerinde, sağlığa olan düşkünlükleri, yeni vücut bilincinin gelişmesi, kendini tanıtmaya, keşfetme isteği ve değerlerdeki değişimler etkili olmaktadır. Toplumdan gelen bu talep, spor liderlerinin her alanda yetiştirilmesi ve eğitimini yoğun bir şekilde gündeme getirmektedir. Sporda liderlik özellikle sporun bilimsel temeller üzerine oturmasıyla birlikte önemini arttırmıştır. Beden eğitimi öğretmenin, antrenörün ve spor yöneticisinin liderlik fonksiyonu çeşitli kaynaklarda en önemli görevleri arasında gösterilmektedir. Antrenör açısından liderlik, öncelikle sporculara rehberlik etme, onları yönlendirebilme noktasında kendini göstermektedir.

AMAÇ:Bu araştırmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu öğrencilerinin liderlik özelliklerini incelemektir. Tüm bölümlerde; insan kaynakları, yapısal, politik ve sembolik çerçeve de liderlik özelliklerinin bölümler arasında farklılık olduğunu tahmin etmekteyiz. METOT Araştırmanın evreni, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda okuyan toplam 536 öğrencidir. Araştırmaya katılan ve örneklem grubunu oluşturan toplam 220 gönüllü erkek ve bayan öğrencidir. Bu çalışmada; Lee G. Bolman ve Terence E. Deal (1991) tarafından geliştirilen Türkçeye uyarlanması Dereli(2002) tarafından yapılan toplam 32 sorudan oluşan Liderlik yönelim ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçekte, liderliğin yapısal çerçevesi 1-5-9-13-17-21-25 ve 29, insan kaynakları çerçevesi 2-6-10-14-18-22-26 ve 30, politik çerçevesi 3-7-11-15-19-23-27 ve 31, sembolik çerçevesi 4-8-12-16-20-24-28 ve 32 soruları ile belirlenmiştir. Her soruda beş seçenek vardır ve kişiyi en iyi tanımlayan ifadeye 5, en az tanımlayan ifadeye 1 rakamı yazılarak liderlik çerçevesine ait puanlar hesaplanmaktadır. Çalışmada veriler SPSS programında değerlendirilmiştir. Gruplar arasındaki karşılaştırmalar için tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. İkili karşılaştırmalarda ise Bonferroni testi kullanılmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Elde edilen verilere göre, farklı bölümlerde okuyan öğrencilerinin liderlik puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0,167$) Tüm bölümlerin liderlik puan ortalaması (80 puan) yüksek çıkmıştır. Liderlik ölçeğinden bölümlere göre öğrencilerinin ortalama puanları sırasıyla Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde 126,7 puan, Antrenörlük Eğitimi Bölümünde 124,9 puan, Spor Yöneticiliği Bölümünde 130,6 puan belirlenmiştir. Araştırmamız sonucunda; liderliğin insan kaynakları çerçevesinde 32,9 puan, politik çerçevede 31 puan, sembolik çerçevede 31,2 puan ve yapısal çerçevede 31,8 puan bulunarak tüm bölümlerde liderlik puan ortalaması yüksek çıkmıştır. Bütün bölümlerde ortalama değerlerin birbirine yakın bulunması, öğrencilerin aldıkları dersler ve yaşadıkları ortak kültür sonucu olduğunu söyleyebiliriz.

İŞİTME ENGELLİ GÜREŞÇİLERİN BASİT VE SEÇİMLİ REAKSİYON ZAMANI DEĞERLERİ

Betül COŞKUN, Gürcan ÜNLÜ, Bahman GOLSHAEI, Settar KOÇAK, Sadettin KİRAZCI

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı, işitme engelli güreşçilerin basit ve seçimli reaksiyon zamanı değerlerinin belirlenmesidir. Alt amaç olarak da, doğuştan ve sonradan işitme engelli olma durumlarına göre karşılaştırma yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, milli takım sporcusu olan (yaş = 17.90 ± 1.71) toplamda 28 işitme engelli erkek güreşçi gönüllü olarak katılmıştır. Reaksiyon zaman ölçer ile (Newtest 1000, Finland) sadece ışığa karşı basit ve seçimli reaksiyon zamanı ölçümleri her bir katılımcıdan milisaniye cinsinden alınmıştır. Test öncesi bütün katılımcılar test hakkında bilgilendirilmiştir. Her iki test için de katılımcılara 3 deneme yaptırılmış, ardından 5 ölçüm alınmıştır. 5 ölçümün en yüksek ve en düşük değerleri hesaplamaya dahil edilmeden, aradaki 3 ölçümün ortalaması alınmıştır (Biçer & Savucu, 2008). Bütün ölçümler baskın elden alınmıştır. Verilerin normal dağılım göstermesi Shapiro-Wilk testi ile test edilmiştir. Doğuştan ve sonradan engelli gruplar arasındaki karşılaştırma ise bağımsız gruplarda t testi ile yapılmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Betimleyici istatistiklere göre işitme engelli güreşçilerin basit reaksiyon zamanı değerleri 233 ± 55.41 ms; seçimli reaksiyon zamanı değerleri ise 440 ± 33.33 ms olarak bulunmuştur. Çalışmanın alt problemi için ise t testi sonuçlarına göre doğuştan işitme engelliler ($n = 19$) ($X = 228$, $SS = 52.60$) ile sonradan işitme engelliler ($n = 9$) ($X = 244$, $SS = 62.82$) arasında basit reaksiyon zamanı değerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Aynı şekilde doğuştan işitme engelliler ($n = 19$) ($X = 434$, $SS = 32.27$) ile sonradan işitme engelliler ($n = 9$) ($X = 452$, $SS = 34.07$) arasında seçimli reaksiyon zamanı açısından da anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Sonuçlarımız literatürdeki işitme engelli sedanterlerin değerlerine nazaran daha iyi görünmektedir (Ciğerci, Aksen, Cicioğlu, & Günay, 2011; Caglar, Uludag, Sepetci, & Caliskan, 2013). Milli takım seviyesinde bulunan farklı branştan işitme engelli sporculara (Açak, Karademir, Taşmektepligil, & Çalışkan, 2012), hatta işitme engelli olmayan güreşçilere de (Kürkçü, Çalışkan, Şirinkan, & Erciş, 2010; Cicioğlu, Kürkçü, Eroğlu, & Yüksek, 2007) benzer sonuçlar göstermektedir. Çalışmada, işitme engelli güreşçiler için reaksiyon zamanı tespit edilmeye çalışılmış, ilerleyen çalışmalar için ise işitme engelli farklı sporcu grupları ile ve engelli olmayan güreşçilerle birlikte çalışılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Reaksiyon zamanı, Güreşçiler, İşitme engelliler.

Tablo 1. Engelli Güreşçilerin Demografik ve Reaksiyon Zamanı Bulguları ($n = 28$)

Değişkenler	X	SS
Yaş (yıl)	17,90	1,71
Boy (cm)	171	8,17
Kilo (kg)	69,50	16,88
Spor yaşı (yıl)	3,57	2,21
BKİ (kilo/boy ²)	23,55	4,25
Basit reaksiyon zamanı (ms)	233	55,41
Seçimli reaksiyon zamanı (ms)	440	33,33

Tablo 2. Doğuştan ve Sonradan İşitme Engelli Olan Güreşçilerin Reaksiyon Zamanı Karşılaştırması

<i>Reaksiyon zamanı</i>	<i>Grup</i>	<i>n</i>	<i>X</i>	<i>SS</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Basit reaksiyon zamanı (ms)	Doğuştan engelli	19	228	52,60	-0,694	0,494
	Sonradan engelli	9	244	62,82		
Seçimli reaksiyon zamanı (ms)	Doğuştan engelli	19	434	32,27	-1,348	0,189
	Sonradan engelli	9	452	34,07		

THE COMPARISON OF PHYSICAL CHARACTERISTICS AND BIO-MOTOR SKILLS OF FEMALE STUDENTS ATTENDING SPORTS MANAGEMENT AND PHYSICAL EDUCATION AND SPORT TEACHING DEPARTMENTS

Hüseyin Özden YURDAKUL, Barış BAYDEMİR, Can ÖZGİDER

Çanakkale Onsekiz Mart University, Department Of Physical Education And Sport, Çanakkale, Turkey

AIM: This study aims to compare the physical characteristics and bio motor skills of female students attending Sports Management and Physical Education and Sport Teaching departments in Çanakkale Onsekiz Mart University.

MATERIAL and METHODS: The participants of this research involves 48 female volunteer student attending Sports Management and Physical Education and Sport Teaching departments in the School of Physical Education and Sport in Çanakkale Onsekiz Mart University An independent-samples t-test was conducted to compare the body height, weight, Body Mass Index (BMI), weight, waist circumference, hip circumference, waist-hip ratio, Queen's College Step Test, flexibility, vertical jump, lateral jump test, 30 meter sprint test, 8 run test and the agility test results of the participants. Result was considered significant at $p<0.05$ level.

RESULTS: An independent-samples t-test was indicated that students from physical education and sports department had significantly higher scores than the students from sports management department in the scores for Queen's College Step Test ($36,16 \pm 2,67$) vertical jump ($33,52 \pm 5,77$) and lateral jump ($1,73 \pm 1,90$) $p<0.05$. However, students from Sports Management had higher scores for agility test ($19,22 \pm 1,16$) than the students from Physical Education and Sport Teaching department $p<0.05$. On the other hand, there were no significant differences on, Body Mass Index (BMI), waist circumference, hip circumference, waist-hip ratio, flexibility, 30 meter sprint test and 8 run test results of the participants.

CONCLUSION: Students from Physical Education and Sport Teaching department had significantly higher scores than the students from Sports Management department in the scores for Queen's College Step Test, vertical jump and lateral jump. However, students from Sports Management had higher scores for agility test than the students from Physical Education and Sport Teaching department.

Key Words: Bio-motor skills, physical characteristics.

PB637

THE VALIDITY AND RELIABILITY OF A MOBILE APPLICATION OF MY JUMP2 FOR JUMP PERFORMANCE: A CASE STUDY

Ahmet ALPTEKİN, Halil KORKMAZ, Özlem KILIÇ

Pamukkale University, Faculty Of Sport Sciences, Denizli

ABSTRACT: The purpose of this study was to analyse the validity and reliability of a mobile application (iPad) of My Jump for measuring vertical jump performance. My jump is an application (app) that developed to calculate the jump height through flight time using video recording feature on the iPad. Twenty-nine recreationally active sports sciences faculty students (X_{Age} : 22,4±1 years; X_{Height} : 178,1±6,20 cm; X_{Weight} : 71,2±8,01 kg) completed maximal countermovement jump performance (CMJ), which were evaluated using a force platform (time in the air method), motion analysis system (time in air method according to toe and hip, hip displacement) and iPad app. All devices were synchronized before data collection. Jump height of participants calculated based on time in air method; a) Motion analysis system (SIMI Motion 7.5, GER) according to total toe displacement from take-off to land on, hip displacement from take-off to land on and hip displacement of take-off; b) My Jump app. Which calculates the height according to time from foot were off ground to on ground; c) Force Plate (BERTEC 4060-10, USA) which was calculated the height according to time from take-off to land on where the signal of the plate was at natural frequency. Jump heights of the 29 jumps were calculated with using Matlab 5.0 and analysed following statistical analysis to determined the validity and reliability of My Jump application. First, to analyse the reliability of the app for measuring the CMJ height in comparison with the force platform and kinematic data, the intraclass correlation coefficient (ICC) was used. Second, to analyse the stability of the app when measuring the three CMJ of each participant, Cronbach's α and the coefficient of variation were used. Third, to complement the ICC analyses, Bland–Altman plots were created, which are known to give a good representation of the agreement between the three instruments. Fourth, to calculate the concurrent validity, the Pearson Correlation coefficient (r) was used. Significance level was set at 0.01. The agreement between the force platform and My Jump for the CMJ height ($r = 0.963$, $p < 0.001$;) and the correlation between the motion analysis system based jump height according to toe and My Jump for the CMJ height ($r = 0.975$, $p < 0.001$;) were almost perfect in comparison with the force platform. On the other side My Jump showed good correlation for the CMJ height ($r = 0.942$, $p < 0.001$) with motion analysis system based calculation according to vertical hip displacement in comparison to motion analysis system based jump height according to hip ($r = 0.911$, $p < 0.001$) as well. According to the results, there was a good agreement amongst the MyJump, force Plate and Motion Analysis system ($R: 0.953$; 95%CI: 0,581-0,987; $p < 0,001$). The results of the present study indicate that My Jump application can be used to evaluate the CMJ heights reliably ($\alpha = 0,99$).

Keywords: My Jump, Validity and reliability, Force plate, Motion analyse, Countermovement jump.

SPORDA STRATEJİ VE STRATEJİK DÜŞÜNME NEDİR

Atakan Yıldız

GİRİŞ ve AMAÇ: Günümüzde Strateji kelimesi “strategos” kökünden gelmekte olup, eski Yunancada "generalin sanatı" anlamına gelir. Strateji Clawewitc (1831)' e göre savaşı kazanmak için muharebeleri kullanma sanatıyken, Moltke ' e göre, "Bir çare bulma, en zor şartlar altında icraatta bulunma sanatıdır. Günümüzde yaygın kullanımı ise; “Önceden belirlenen bir amaca ulaşmak için izlenen yol, kişi veya grubun rakiplerinin önüne geçmesini, kaynaklarını etkin ve verimli kullanılarak kazanmak için alınan kararlar bütünlüğü yada bir kişi veya grubun belirlenmiş hedeflere ulaşabilmesi amacı ile seçtiği uzun vadeli yol olarak açıklanmaktadır. Stratejinin ilk adımı, tıpkı spor da olduğu gibi hedef belirlemektir. Eğer hedefimiz yoksa bir stratejiden söz edilemez. Spor da her yönüyle hedef içeren bir eylemdir. Sporda hedefi belirlemek ve yönelmek stratejiyi kurgulamaktan geçer. Nitekim 1950 li yıllarda atletizm otoriteleri “bir mil dört dakikanın altında koşulamaz” ifadesi ile hedefin bu sürenin altında koşulmayacağı düşüncesini belirtmişken, Roger (1954) bu düşüncüyü değiştirecek 3.59 koşma hedefi için belirlediği strateji ile atletizm otoriteleri ve atletleri kırdığı rekor ile şaşırtmayı başarmıştır. Yine 1968 Meksika oyunlarına kadar yüksek atlama kategorisinde sporcuların hemen hemen hepsi aynı biçimde atlayarak çitayı geçmeye çalışırken, Fosbury (1968) yüksek atlamada 2.24 mt geçmeyi hedeflediği farklı bir atlayış stratejisi ile rekor kırmıştır. Benzer bir strateji ise Almanya 2000 F1 yarışında Barrichello yağmurlu hava şartlarında iyi araç kullanma becerisini koşullarla örtüştürerek uyguladığı strateji ile ilk yarışını kazanmıştır. Bu bilgilerin ışığında çalışmanın amacı spor alanında hedefe ulaşmak için strateji ve stratejik düşünmenin önemini vurgulamaktır.

YÖNTEM: Bu çalışmada, spor branşı ve yarışmalar betimleyici bir araştırma yöntemi olan tarama modeli kullanılarak incelenmiştir. Tarama modeli bir konuya ilişkin katılımcıların görüşlerinin ya da ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği genellikle diğer araştırmalara göre daha büyük örneklemler üzerinde yapılan araştırmalardır. Tarama yönteminin amacı nesnelerin, toplumların, kurumların, olayların doğasını ve özelliklerini tanımlamaktır. Bu araştırmada özellikle stratejik düşünmeyi ve bunun sonucunda elde edilen kazanımları somut olarak ortaya koyan örnek olaylar incelenmiştir. İnternet erişimi ve stratejik düşünce üzerine yazılan makalelerden yararlanılmıştır.

SONUÇLAR: Stratejik düşünmeyi bir yaşam biçimi haline getirmek her alanda olduğu gibi sporda önemlidir. Sporda hedefe yönelik farklı bir stratejide 1988 Seul Olimpiyatlarında Amerikalı Berghoff ve japon Suzuki sırtüstü yüzme stiline basit bir fizik prensibini uyarladıkları stratejileri ile su altında uzun bir mesafe kat etmiş ve hedefledikleri olimpiyat rekorunu arka arkaya kırmışlardır. Stratejik düşünme net bir vizyon sahibi olarak olaylara geniş perspektiften bakmayı, olanaklar ile koşulları örtüştürebilecek yöntemlerle hedefe odaklanmayı sağlayarak başarıya giden yolda en iyi strateji belirlemiş olmaktadır. Spor alanında başta sporcular ve yöneticiler olmak üzere etik değerlerin merkezinde, geleneksel kalıpların dışına çıkarak, rekabette bir adım öne geçirecek düşünce tarzını vurgulayan her türlü stratejinin kullanılması ve geliştirilmesinin ön şart olduğu düşüncesindeyiz.